

ضرورت استفاده از ظرفیتهای مغفول مناطق آزاد برای رونق تولید

فریدریش فون هایک اقتصاددان بزرگ معتقد بود که «تمدن با افزایش شمار کارهای مهمی که هنگام انجامشان به آنها نمی‌اندیشیم، پیشرفت می‌کند.» این جمله را وام می‌گیریم و به مساله امروز ایران می‌پردازم. بر کسی پوشیده نیست که به واسطه تحريم‌های ظالمانه آمریکا علیه ایران، تولید به معنای کلان آن با مشکل مواجه شده است و تلاش وسیعی در خارج از کشور صورت می‌گیرد تا زنجیره امید مردم از هم گستره شود که البته موفق نخواهد شد.

امسال آنچنان که رهبر معظم انقلاب نامگذاری کرده‌اند، سال رونق تولید است. تولید، کلید توسعه است. توسعه، مفهومی فراتر از پول، ماشین آلات و یا حتی داشتن سیاست‌های خوب است. توسعه درباره انسان‌های واقعی و شیوه زندگی آنهاست. توسعه دربارهٔ مناطقی است که می‌توان در آنجا تولید را راه انداخت؛ به انبویه رساند؛ شغل ایجاد کرد و به درآمد پیش‌بینی نشده در کشور رسید. پس اینکه چطور با مشکل و یا حتی با شکست روبرو می‌شوید، مشخص می‌کند چگونه به موفقیت، توسعه و تولید دست می‌یابید. بدین ترتیب، دستور کار ما روشن است. باید به سمت تولید و رونق آن پیش‌برویم. اما چگونه؟ از چه نقطه‌ای؟ و در کجا؟

سال‌های است در ایران ظرفیتی به نام مناطق آزاد تجاری برای رونق اقتصاد ایجاد شده است. اگرچه مدیران آن به دور از هیاهوی سیاست مشغول به کارند اما کمتر به ظرفیت‌های آن رجوع می‌شود. استراتژی تشویق توسعه صادرات، اساساً پس از یک دوره سخت در عموم کشورهای در حال توسعه بوجود آمد تا به جای سیاست واردات، به سراغ توسعه اقتصادی به پیش‌بروند.

ما باید تلاش کنیم در ایران قبل از اینکه سخن بگوییم، گوش فرادهیم. قبل از اینکه بنویسیم، فکر کنیم. قبل از اینکه خرج کنیم، تولید را راه بیندازیم. قبل از اینکه سرمایه‌گذاری کنیم، تحقیق کنیم. قبل از اینکه انتقاد کنیم، صبر کنیم. قبل از اینکه تسلیم شویم، دوباره تلاش کنیم. این مانیفست ما برای رونق تولید است. تسلیم نمی‌شویم. توسعه یافتنگی و توسعه نیافتگی دو روی یک سکه‌اند. مرز باریکی است. اگر امروز به توسعه نیندیشیم و برای آن تلاش نکنیم، فردا بسیار دیر است.

